

ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin

B68 blást av vøllinum

Men toftamenn høvdu æru av at gera tað, teir vóru mentir móti frágæra væl-leikandi kroatunum

Føroyingar eiga sum limir í altjóða fótbólta at seta eitt uppskot fram næstu ferð, teir fara á fund. Uppskotið skal ganga út upp á, at fótbóltsdystirnir verða styttr úr 90 og niður í 80 minuttir!

Grundgevingin er sjálv-søgd, sæð frá føroyskum sjónarmiði, men spurningurin er, um tað eru fleiri onnur sum taka undir við henni. Tað visir seg aftur og aftur, at vit megna at halda tær í 40 minuttir, men so kosta teir síðstu fimm minuttirnir okkum so ógvuliga nógv, at tað næstan var líka mikið, at tað gekk so væl teir fyrstu 40.

Landsliðið hevur aftur og aftur verið út fyri hesum, og tá toftamenn stríddust móti kroatum, varð hetta aftur staðfest. Í 1. hálvleiki fingur teir eitt mál í 44. minutt, og í 2. hálvleiki fingur teir eitt í 86. og eitt í 89. minutt. Varð leikt tvær ferðir 40 minuttir, so varð úrslitið 2-0, og tað hevði verið vakurt á pappírnum.

Teir vóru góðir

Croatia Zagreb var eitt ógvuliga gott fótbóltslið. Hóast teir høvdu ferðast langt og leingi og ikki lendu

í Vágum fyrr enn klokkan 11.30 mikudagin, so megnaðu teir at vísa okkum spæl av tí slagnum, sum vit annars bara siggja í sjónvarpinum. Teir høvdu fínar bóltfærleika, teir vóru skjóttir og sterkir og teir høvdu gott fótbóltskil.

Við 7aranum Sejad Halilovic og 10aranum Josko Jelcic sum spælstýrarum á miðvøllinum spældu teir nógv og skjótt eitt tvey samanspæl, stungu fram eftir miðasini, skiftu í síðurnar, sýndu góðar temingar við fót, læri, bringu ella høvdi og skutu og stútaðu upp á mál. Men royndimar móti málinum vóru ikki serliga sannførandi og neyvar, hvørki skotini ella stútararnir, sum ofta plaga at vera stóri trupulleikin, tá føroyingar hitta útlendingar.

B68 skapti undirhald

Toftamenn sóu eitt sindur lofnaðir út fyrstu løtuna. Men eftir at Olaf Magnusen í 5. minutt stórbjargaði, tá Igor Cvitanovic eftir eitt tvey í brotsteiginum var leysur, so vaks sjálvsálitið. Olaf leikti ein rimmar dyst, og úti á vøllinum tordu leikararnir at bjóða seg til

og í mongum færum at hugsa konstruktivt, hóast tað ikki altíð var lætt at fáa hugsanina setta í verk, tí mótsæðumennirnir vóru so skjóttir.

Jógvan Norðbúð skal hava rós fyri, at hann hevði biðið leikararnar fara á vøllin fyrri at spæla við. Miðvøllurin var mannaður við ungum monnum. Kropsliga sterku og arbeiðssomu álopsleikararnir, Súni Frið Johansen og

John Petersen, vóru fluttir á miðvøllin, har teir gjørdu eitt stórt arbeið saman við Hans Hansen og Øssuri Hansen.

Onkuntíð kundi tú ynsk, at teir høvdu størri royndir. Tað var tá teir skundaðu undir spælið og har við royndu at fylgja ferðini hjá kroatunum í staðin fyrri at royna at draga teir niður í ferð.

Hóast 0-5 tapið, so gjørdu toftamenn tað, sum kundi

roknast við. Í ferðini varð ansað væl eftir. Jóhannes Danielsen og Oleif Joensen røktu væl sínar uppgávur í miðverjunum, og Jan Petersen og Jákup Djurhuus á vongverjunum tordu at bjóða seg til í uppbyggjandi partinum. Saman við Olaf í málinum var Eyðfinn Olsen, sum er vorðin liðformaður eftir at Abraham er farin, á aftasta manni bestur. Hann stóðgáði einari rúgvu, og hann tordi at spæla frekt, og hóast tað var tepurt, so eydnaðist hvørja ferð.

Aksel hevði ótakssama uppgávu sum einasti álopsleikari á liði, sum í hvussu so er í stórum portum av 1. hálvleiki ikki hugsaði um álop. Men sum fráleidd var vitjað á kroatiskju hálvuni, og um Aksel, Øssur, John og Súni Frið vóru hepnir, so fingur teir okkurt mál. Bestu royndina hevði tó innskifti Jógvan Martin. Hann dró í brotsteigin í vinstru, nýtti avleveringina sum fintu, smoygdi sær fram við mótsæðumanni við baklinjuna, dró eitt vet út frá og smekkaði til, men í síðunetið.

Toftamenn runnu nógv, og tað var neyðugt, um teir skuldu megna at bakka upp fyrri hvørjum øðrum, og tað megnaðu teir eisini í longum løtum, men móti endanum var munurin sjónskur í kreftunum hjá peningaleikarum, sum venja fleiri ferðir hvønn dag og amatørum,

sum venja trýggjar ferðir um vikuna.

Óheppin mál

Kroatarnir vóru nógv betur, og at B68 slapp upp í skal sjálvsagt eisini siggjast í ljósinum av, at gestirnir ikki hildu á í sama stíli, sum teir byrjaðu. Longu í kvæld skulu teir spæla í heimligu kappingini, og tað mundi teir hugsa um.

Men málini teir fingur vóru óheppin. Hitt fyrsta kom eftir at verjan helt seg vera meiri strongda, enn hon var og hitt næsta, tá skotroynd varð avrættað og snýttu Olaf, sum var klárur at bjarga. Trýja málið var frágæra gott. Eftir tvær ferðir eitt tvey samanspæl langt úti á vøllinum drónar Goran Vlaovic til úr 35 metra fjarstøðu. Bólturin smekkar í tværtræði og stökkur inn um strikuna uttan móguleika hjá Olafi.

Óg so var tað móti endanum at úrslitið ikki gjørdist so vakurt, sum 0-3 annars hevði verið. 0-4 málið kom eftir at B68 rangstøðufella miseyðnaðist, og 0-5 eftir tvær ferðir eitt tvey samanspæl í brotsteiginum.

Uppiðborin sigur til Croatia Zagreb, men hann bleiv óneyðuga stórur. 0-5 kundi biðið til um 14 dagar. Toftamenn mugu vóna, at teir har niðri taka sær av iðttum í tí dystinum!

-nn-

Mynd: Jens Kr. Vang

Mynd: Jens Kr. Vang